

Bundan sonra ruhani vücudun dördüncü mertebesi vardır ki Kuran-ı Kerimde şu şekilde ifade edilmiştir;

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْئِدَتِهِمْ حَافِظُونَ

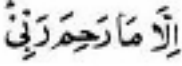
[1]

Yani nefsanî duygular ve şehvani heveslerden kendilerini durdurabilen müminler üçüncü dereceden de üstünler. Bu mertebenin üçüncü mertebesinden üstün olma sebebi şudur ki üçüncü mertebede insan her ne kadar çok sevdiği ve bel bağladığı malı Allah için harcasa da bu mertebede maldan da yakın ve paradan da fazla değer verdiği şeyden, yani nefsanî şehvetlerden Allah uğruna vazgeçiyor. Sebebi de şudur ki insan nefsanî şehvetlerini değerli malını su gibi harcıyarak bile elde edecek kadar sever. Binlerce Rupî'yi[2] şehvetlerini ve arzularını elde etmek için çarçur eder ve şehvet dolu nefsanî arzularına kavuşmak için parayı hiçe sayar. Muhtaç, aç ve fakir birisine bile pintilikleri yüzünden bir kuruş dahi vermeyen ve kendi evini viraneye çeviren kimseler nefsanî şehvetlerini tatmin etmek için sokak kadınlarına binlerce Rupî verirler. Bunlar gösteriyor ki bu şehvet selinin akıntısı öyle güçlüdür ki cimriliğin tüm necasetini ve pisliğini bile sürükleyip götürür. Dolayısıyla sadece cimriliği ve mal sevgisini yenebilen iman seviyesine göre bu iman seviyesi ki şehvani cûş ve arzuların fırtınasını yenebiliyor; çok daha güçlü ve üstündür. Bu olağanüstü iman seviyesi şeytana karşı uzun müddet savaşabilmek için son derece sert ve sağlam olarak tasarlanmıştır çünkü görevi nefsi-emma[3] denilen o ezeli ejderhayı yenmektir; ayağın altına alıp ezmektir. Mal sevgisi, şehvet giderme durumlarında; hatta basit riyakârlık ve gösteriş anlarında bile yenilebilir ama nefsanî coş ve arzuların tufanı öyle şiddetli, öyle sürükleyip götürendir ki Allah'ın özel merhameti olmadan karşı konulamaz. Nasıl ki cismani vücudun en sağlam ve en sert ve en uzun ömürlü kısmı kemiklerse nefsanî şehvetlerini yenebilen imansal kuvveti de son derece uzun ömürlü ve sağlamdır ki böylesine tehlikeli düşmanla uzun müddet savaşıp Allah'ın yardımı ve merhametiyle yenebilsin. Dediğimiz gibi nefsanî şehvetlerin fırtınası öylesine korkunç ve tehlikelidir ki Cenabı Hakkın (c.c.) özel ilgisi ve merhameti olmadan def edilemez. Bu sebeptendir ki Kuranı Kerimin beyanına göre Hazreti Yusuf (a.s.) şöyle demiştir;

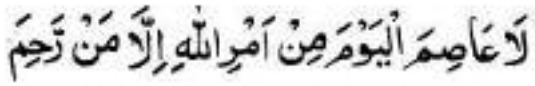
وَمَا أَرِيُّ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمْتُ

[4]

Yani Ben nefsimin her türlü hatadan uzak olduğunu söyleyemem çünkü insan nefsi kötülüğü emretme konusunda pek cesurdur ve Allah'ın merhameti olmadan bunun hamlesinden kurtulmak mümkün değildir.

Bu ayette kullanılan

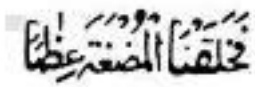
ibaresine çok benzeyen bir ibare Nuh'un tufanını anlatırken de kullanılmıştır. Orada da Kuranı Kerim şöyle buyurur;

[5]

İbarelerdeki bu benzerlik gösteriyor ki nefsani şehvetlerin tufanı heybet ve kuvvet açısından Nuh'un tufanını çok benzemektedir.

Ruhani vücudun dördüncü mertebesine karşı gelen cismani vücudun dördüncü mertebesi ise Kuranı Kerimde şöyle beyan edilmiştir;

Sonra Biz et parçacığından kemikler yarattık

Kemiklerin ete göre daha dayanıklı ve sert ve yoğun olduğu aşikardır. Kemik ete göre çok daha uzun ömürlüdür ve binlerce sene sonra bile tamamen yok olmaz; bir şekilde kalır. Bu açıdan ruhani vücudun dördüncü mertebesi ile cismani vücudun dördüncü mertebesi arasındaki benzerlik ortadadır çünkü dördüncü mertebede olan kimsenin imanı çok daha sağlam ve

kalıcıdır ve Rahim olan Allah ile ilişkisi de şiddetinde üçüncü mertebeye göre üstündür. Aynı şekilde cismani dünyada da kemikler ete göre daha kıvamlı ve serttirler ve bu aşamada olan bebeğin anne rahmiyle ilişkisi bir önceki aşamasına göre daha kalıcı ve sağlamdır.

[1] Mü'minun suresi 6. ayeti

[2] Hindistan'ın para birimi

[3] Kuranın terminolojisine göre insanı kötülüğe davet eden iç meyli

[4] Yusuf suresi 54. ayeti

[5] Hud suresi 44. ayeti

H. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani

"Berahin-i Ahmediye" adlı eserinden